

Giro Club Zonnemaire Festival Fantastico

Vrijzinnig festival met internationaal allure

3 voor 12 artikel door Ben Willemsen, 28 juni 2011



Zinkzand (foto: Ben Willemsen)

Giro de PicNic is een van oorsprong 3 daags festival annex fietstocht langs Schouwen-Duivelandse picknick plekken met muziek, poëzie en cultuur. Dit jaar is gekozen voor een middagfestival Giro Club Zonnemaire met de filosofische lijfspreuk “Genoeg is beter”.

Vrijzinnig festival met internationaal allure

Zonnemaire, het bijzondere kunstzinnige hart van Schouwen-Duiveland. Sinds 2004 organiseert Jaap Verseput de kunstmanifestatie Giro de PicNic. Het concept van een 3 daags festival over verschillende locaties leek wat achterhaald en er ontstond behoefte aan een geconcentreerd festival. Verseput is de initiator van het festival met de lijfspreuk “Genoeg is beter”. Genoeg is het dit jaar zeker met als publiekstrekker **Eric Vloeimans** met **Gatecrash**, maar ook **La Boutique Fantastique** die direct vanaf het Oerol festival naar Zonnemaire zijn gekomen. Deze opzet lijkt meer dan geslaagd.

Het festival wordt geopend door het **Jasper le Clercq Quartet** op het buitenpodium. Violist Le Clercq is een veelzijdig artiest, met zijn quartet maakt hij verhalende veelkleurige muziek. Zijn vioolspel wordt ook wel omschreven als *Hendrixiaans*. Le Clercq zoekt de grenzen op van wat nog muziek is en wat kunstvorm is. De composities doen mij denken aan ingewikkelde melodielijnen van Frank Zappa. Dan weer komt het vioolspel langs als het gezoem van een hommel, dan weer schijnbaar improvisaties met veel distortion. Jazz, big-band, funk, het komt allemaal voorbij.

Tussen de diverse optredens op de twee podiums treedt **Zinkzand** uit Zierikzee op in een houten muziektent. Zinkzand maakt rauwe, ongepolijste stampblues. Dit is de muziek die vroeger op de katoenplantages gemaakt werd, stel ik me zo voor. De bluesnummers zijn afwisselend in het Engels en Nederlands, maar altijd doorspekt van de bluessoul. Het doet me denken aan Tom Waits. De muziek brengt een sfeer die prima bij dit festival past.

In de boerenshuur van Jaap Verseput staat het tweede podium, waar de **Barockpuppies** met een speciaal voor het festival geschreven beeld- en geluidsvoorstelling staan. Deze voorstelling op maat

wordt eenmalig gegeven en wordt begeleid door de Amsterdamse Stadsdichter F. Starik en bassist Eddie Kuijpers (La Boutique Fantastique). Saskia Meijs (altviool) en Martijn Grootendorst (video) zijn de Barockpuppies. Door de altviool en de (contra-)bas ontstaat een donker en onheilspellend geluid wat versterkt wordt door de verhalende dichter. Een mooi muziektheater begeleidt krachtige beelden van voornamelijk Schouwen-Duiveland, gemengd met contrastrijke live beelden van de muzikanten.

Eric Vloeimans hoeft bijna geen introductie meer. Het toch al goed bezochte festivalterrein begint nu helemaal vol te raken rond het buitenpodium, verlangend wachtend op de eerste klanken. Het heldere en krachtige trompetspel van Vloeimans is in prachtig contrast met **Gatecrash**. De muzikanten excelleren in mooie improvisaties, waarna Vloeimans de regie terugneemt en de festivalweide weer in bijna mediterend trompetspel weg laat zweven. De composities zijn erg sterk, vernieuwend en worden overtuigend gebracht. Vloeimans geniet!

Zinkzand is nog bezig met hun laatste korte optreden, als op het podium in de boerenschuur de Belgische zusjes Maieu klaar staan. Zij vormen **Blackie & The Oohoos**. Hun hoge gezang klinkt soms wat Scandinavisch en duister en wordt begeleid door een ritmesectie die langzaam het geluid opzweept. De zusjes Loesje en Martha staan een beetje in een eigen wereld, zich wellicht niet bewust van het publiek. Dat is ook gelijk het probleem want het publiek raakt niet echt geboeid. En dat is jammer, want de engelachtig hoge stemmen zijn intens. Soms meeslepend, soms verontrustend. Ondanks de diverse stijlen komt de onderhuidse spanning niet over en laten veel bezoekers Blackie & The Oohoos voor gezien, om alvast een goed plekje te zoeken voor het laatste optreden van deze dag.

Op het buitenpodium is **La Boutique Fantastique** nog aan het soundchecken. Het is gezellig druk, de zon is inmiddels helemaal doorgebroken en gaat al richting horizon. Een perfect plaatje voor deze band. Een bijzonder en bont gezelschap, wat ternauwernood op het podium past. Als La Boutique Fantastique de eerste noten speelt heeft ze het publiek al voor zich gewonnen. Als er een dak was, was deze er na vandaag afgeweest. De muziek klinkt verrassend en is niet in een hokje te stoppen. Door het enthousiasme van de band lijkt iedereen voor het podium te dansen. Alle stijlen worden vermengd en het ritme is opzwepend.

Een fantastisch slot van een bijzonder festival, dat het moeilijk krijgt om dit volgend jaar te overtreffen. Alhoewel ik besef dat een groot deel van de sfeer van dit festival gemaakt wordt door de festivalbezoekers en de kleinschaligheid. Hierdoor ontstaat een intieme sfeer en het gevoel dat de muzikanten speciaal voor jou gekomen zijn.